مجله پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز دوره ۲۸ شماره ۴ زمستان ۱۳۸۵ صفحات ۱۲۶–۱۲۸

بررسی اجسام خارجی حلق و مری در بالغین در بیمارستان امام خمینی تبریز در طی ده سال (۱۳۸۳–۱۳۷۳)

دکتر مسعود نادرپور: استادیار گروه گوش و حلق و بینی دانشگاه علوم پزشکی تبریز دکتر قدرت محمدی: استادیار گروه گوش و حلق و بینی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

دکتر نجمه دوست محمدیان: دستیار رشته گوش و حلق و بینی دانشگاه علوم پزشکی تبریز: نویسنده رابط

E-mail: n_doostmohammadian@yahoo.com

دكتر حكيمه غفارى اقدام: پزشك عمومى

دریافت: ۸۵/۱/۱۸ پذیرش: ۸۵/۷/۱۲

چکیده

زمینه و اهداف: بلع جسم خارجی از مشکلات شایع در بالغین میباشد که با توجه به عوارض آن یک مسئله اورژانس است. با پیشرفتهای پزشکی میبزان مرگ و میر ناشی از بلع جسم خارجی نسبت به گذشته کاهش یافته است. اما با توجه به عوارض آن نیاز به تشخیص و درمان به موقع میباشد که با شرح حال، معاینه بالینی، بررسیهای رادیولوژیکی انجام میشود. هدف این مطالعه بررسی اجسام خارجی حلق و مری در بالغین در بیمارستان امام خمینی تبریز بوده است.

روش بررسسی: این مطالعه بر اساس مندرجات موجود در پرونده های پزشکی بیمارستانی بیماران انجام گرفته است. نوع مطالعه به صورت توصیفی – مقطعی است. ۲۱۰ بیمار با بلع جسم خارجی بستری در مرکز آموزشی _ درمانی بیمارستان امام خمینی دانشگاه علوم پزشکی تبریز در طی ۱۰ سال (۱۳۸۳ _ ۱۳۷۳) مورد مطالعه قرار گرفتند.

یافته ها: در این بررسی از ۲۱۰ بیمار ۱۰۰ مورد (۴۷/۶٪) مؤنث و ۱۱۰ مورد (۵۲/۳٪) مذکر بودند که در محدوده سنی ۷۹-۱۹ سالگی قرار داشتند. شایعترین شکایت بیماران وجود اختلال در بلع (۱۹۰/۷٪) و درد در بلع (۶۸/۹٪) بود. بیشترین محل درگیری در ابتدای مری، زیر عضله کریکوفارنژ ۱۳۷ مورد (۶۵/۲٪) بود. شایعترین جسم خارجی درگیر استخوان بود. این بررسی برای ما مشخص کرد که ۴/۰٪ از بیماران دارای بیماری زمینهای مری بودند و همچنین به ما نشان داد که تاخیر در تشخیص یا مراجعه بیماران باعث آسیبهایی از جمله پرفوراسیون مری، مدیاستینیت و آبسه می شود که در ۲ مورد (۴/۰٪) از بیماران اتفاق افتاده و آسیبهای ناشی از اندوسکوپی در ۳ مورد (۴/۰٪) از بیماران دیده شد که منجر به آسیب عروقی، پنوموتوراکس، مدیاستینیت شده بود.

نتیجه کیری: نتایج حاصل از مطالعه ما با آنچه در مطالعات جوامع توسعه یافته گزارش شده است شباهت و تفاوتهائی دارد. ما دریافتیم که اندوسکوپی غیر قابل انعطاف تکنیک قابل اعتماد و مقرون به صرفه بوده و مراجعه سریع بیماران، وجود امکانات لازم و دقت در بررسی های اختصاصی مثل اندوسکوپی باعث کاهش عوارض ثانویه مثل پرفوراسیون مری می گردد و انتظار داریم پزشک در برخورد با جسم خارجی روش صحیح و مناسب را جهت درمان به کار گیرد.

كليد واژه ها: اجسام خارجي حلق و مري، ازوفاگوسكوپي، مدياستينيت، پرفوراسيون مري

مقدمه

اجسام خارجی به ویژه در راههای هوائی و گوارش فوقانی یکی از عوامل مهم گرفتاری و مرگ و میر در دو انتهای زندگی می باشد. بلع جسم خارجی یک رویداد شایع است که دربچهها و گروهی از افراد با بیماری زمینهای مری، بیماری روانی و زندانیان اتفاق میافتد. بروز اجسام خارجی در افراد مسن نیز بیشتر از سایر افراد می باشد، زیرا بیماران مسن به علت داشتن دندان مصنوعی و عدم درک وجود استخوان یا سایر موارد غیر قابل خوردن در غذا

گرفتار می شوند. ضایعات موضعی و زمینهای مری مثل کارسینوم مری به طور اولیه همراه با ناتوانی بلع مثلا یک تکه گوشت سبب گیر کردن مواد خارجی می شوند(۱). هر چند بیشتر اجسام خارجی بلع شده بدون وجود مشکل از راه معده – رودهای عبور می کنند، اما اجسام خارجی نوکتیز و بلند باید از نظر محل درگیری و سوراخ کردن مری و آسیب عروقی و عوارض دیگر مورد ارزیابی قرار گیرند(۲).

از انواع جسم خارجی استخوان مرغ و گوشت گاو به طور کلی شایعترین جسم خارجی گیر کرده در اروفارنکس میباشد. استخوانهای گوشت گاو و مرغ و ماهی سریعتر باعث زخم وازوفاژیت و احتمالا عوارض مدیاستینال میشوند. سکهها معمولا در هر جائی از مری گیر میکنند، ولی شایعترین محل در انتهای فوقانی مری بوده و گاه ماهها در مری باقی مانده و کمتر علائمی مثل زخم شدن مخاط مری را باعث میشوند. همچنین گوشت و سایر اجسام خارجی هم در هر جائی گیر میکنند ولی شایعترین محل آنهادر ﴿ فوقانی مری است. باطریهای مسطح و دگمهای می توانند باعث سوختگی مری و نهایتا پرفوراسیون مری، فیستول تراکنوازوفاژیال و مرگ شوند(۱). از سایر اجسام خارجی می توان سنجاق، دندان مصنوعی، قلاب ماهیگیری، زالو، شیشه، هسته میوها و... را نام برد.

در مورد محل جسم خارجی عضلات تنگ کننده فارنکس قوی بوده و تا حدی می تواند اجسام بزرگ و غیر قرینه را به داخل مری برانند. به طور کلی اجسام خارجی در محل تنگیهای پاتولوژیک یا آناتومیک گیر می کنند. مثل اسفنکتر فوقانی مری، محاذات قوس آئورت و برونش اصلی چپ، هیاتوس دیافراگماتیک یا اسفنکتر تحتانی مری. به علت ضعیف بودن فعالیت عضلانی قسمت فوقانی مری اجسام خارجی بیشتر در عضله کریکوفارنژ و ابتدای مری گیر می کنند(۱).

بیماران معمولاً با شروع ناگهانی دیسفاژی در ارتباط با بلع، مراجعه می کنند. بیماران ممکن است از درد سینه و اشکال در بلع بزاقشان شکایت داشته باشند(۱). اگر جسم خارجی در قسمت مری فوقانی گیر کند، بیمار می تواند محل دقیق انسداد را اشاره کند. در حالیکه اگر در مری تحتانی باشد، لوکالیزاسیون آن چندان مشخص نبوده و درد معمولا به استرنوم معطوف می گردد. به طور کلی اجسامی که در قسمت تحتانی عضله کریکوفارنژیوس گیر می کنند باعث دیسفاژی و درد ناحیه سوپرااسترنال هنگام بلع می شوند. از علائم دیگری که معمولا وجود دارد احساس جسم خارجی و ادینوفاژی است. از علائم دیگر، علائم تنفسی است که برزگ در مری می تواند روی تراشه فشار ایجاد نموده و علائم ببررگ در مری می تواند روی تراشه فشار ایجاد نموده و علائم دیسرا در معاینه گردن می باشد.

در روشهای تشخیصی، تاریخچه و بررسی رادیولوژیک به عنوان یک روال بایستی قبل از اندوسکوپی انجام شود. معمولا از رادیوگرافی ساده روبرو و لترال گردن وسینه جهت مشاهده جسم خارجی رادیو اپاک می توان استفاده کرد. اگر با این روش نیز نتوان جسم خارجی را تشخیص داد. در آن صورت بررسی کنتراست با سولفات باریم می تواند جسم خارجی را نشان دهد. در صورت احتمال پرفوراسیون و یا خطر آسپیراسیون می توان به جای سولفات باریم از مواد قابل حل در آب استفاده کرد. در صورتیکه حسم خارجی بدون استفاده از باریم تشخیص داده شود خارج

نمودن آن آسانتر خواهد بود. زیرا باریم سفید باعث می شود اجسام خارجی کوچک به سختی توسط ازوفاگوسکوپی تشخیص داده شوند. انجام ازوفاگوسکوپی بالقوه خطرناک بوده نه تنها به مهارت تکنیکی بالا بلکه به توجه کافی و بررسیهای قبل از عمل از جمله بررسی های رادیولوژیک با ماده کتراست، وضعیت فک، ستون فقرات گردن، حال عمومی بیمار نیازمند است. دو نوع ازوفاگوسکوپ غیر قابل انعطاف و قابل انعطاف را در حال حاضر اکثر ازوفاگوسکوپی های تشخیصی از نوع قابل انعطاف می باشد در بررسی مری فوقانی و خارج نمودن خیم خارجی نوع غیر قابل انعطاف ترجیح داده می شود (او ۳).

عوارض مهم ازوفاگوسکوپی، خونریزی و پرفوراسیون است. خونریزی و پرفوراسیون است. خونریزی معمولا به دنبال بیوپسی و یا دیلاتاسیون رخ می دهد. پرفوراسیون عارضه دیگر ازوفاگوسکوپی می باشد. اکثر پرفوراسیون مری به دنبال خارج نمودن جسم خارجی و یا بیماری زمینهای که مری را نسبت به پرفوراسیون آسیب پذیر سازد اتفاق می افتد (۱).

جسم خارجی در مری به علت عوارض آن مثل نکروز فشاری یا پرفوراسیون، باید برداشته شود. عوارض بعد از خارج کردن جسم خارجی توسط اندوسکوپی، نادر میباشد. مهمترین عوامل ایجاد کننده عارضه عبارتند از خود جسم خارجی و ویژگی قرار گرفتن آن از جمله زمان ماندن جسم خارجی در مری.

اکثر مطالعات انجام شده در این زمینه مربوط به کشورهای خارجی و خصوصاً جوامع توسعه یافته بوده که با توجه به فرهنگ، آموزش و عادات تغذیه ای تفاوت ها و شباهت هایی با مطالعه ما دارند(۱۲-۴). تنها یک مطالعه مشابه تحقیق ما در شیراز انجام شده که شامل گروه سنی اطفال نیز بوده است(۱۳). این مطالعه می کوشد تا بر اساس روش مبتنی بر شواهد، به شناخت و معرفی نکات گفته شده در جامعه بومی خود بپردازد. ما بر آن شدیم تا در محیط مطالعه خود ببینیم که: ۱- چه علل زمینهای و مساعد کننده ابتلا به جسم خارجی را فراهم می کند؟ ۲- شایعترین جسم خارجی بلع شده چیست؟ ۳- چه اقدامات تشخیصی بر حسب اولویت در شناخت بلع جسم خارجی و درمان آن مناسب

مواد و روشها

این مطالعه بر اساس مندرجات موجود در پرونده های پزشکی بیمارستانی بیماران انجام گرفته و نوع مطالعه به صورت توصیفی - مقطعی است. این مطالعه با استفاده از پرونده ۲۱۰ بیمار از اول سال ۱۳۷۳ تبا سال ۱۳۸۳ گردآوری شده است. ابتدا از دفتر ثبت پرونده های بایگانی شده در بخش ENT بیمارستان امام خمینی، اسامی بیمارانی که با بلع جسم خارجی حلق و مری مراجعه کرده بودند تعیین و سپس بر اساس لیست تهیه شده پس از مراجعه به پرونده های بایگانی اطلاعات لازم در مورد شیوع سنی و جنسی، علت زمینه ای و محل و نوع جسم خارجی، علائم بالینی، تخصص علت زمینه ای و در دفتی و شخیصی، موارد منفی

Rigid esophagoscope

^{2.} Flexible esophagoscope

ازوفاگوسکوپ، عوارض ناشی از جسم خارجی، اقدامات تشخیصی و درمانی انجام شده به دست آمده است. جهت تجزیه و تحلیل آماری از آزمون مجذور کای دو استفاده شده است.

ىافتەھا

از بین ۲۱۰ بیماری که با تشخیص بلع جسم خارجی در بخش ENT بیمارستان امام خمینی بستری شدهاند ۲۰۰ مورد مورد مورد مذکر (۵۲/۳٪) بودند. حداقل سن ۱۹ و حداکثر ۷۹ سال و بیشترین موارد بلع جسم خارجی در زنان در پیک سنی ۴۹-۴۰ سالگی و در حدود ۱۰/۴٪ و در مردان در پیک سنی ۳۹-۳۰ سالگی و در حدود ۱۰/۴٪ میباشد (جدول ۱).

انواع جسم خارجی بلعیده شده توسط این بیماران شامل: استخوان گوشت، لقمه غذا، دندان مصنوعی، سوزن، سیم فلزی و سنگ بوده که استخوان ۱۳۵ مورد (۲/۹۴/۱) در درجه اول و شایعترین بوده و لقمه غذا ۲۵ مورد (۲/۱۸/۱) در درجه دوم و اجسام تیز و گرد و پلاستیکی در درجات بعدی ۱۳ مورد (۶/۱/۱/۱) میباشد و اجسام دیگر از جمله سکه و دندان مصنوعی در انتها قرار دارند. از بین استخوانها، استخوان مرغ ۷۱ مورد (۲/۳۳/۱) و استخوان گوشت قرمز ۵۵ مورد (۲/۶۲/۱) و استخوان ماهی ۹ مورد (۲/۴/۱) میباشد که استخوان مرغ نسبت به بقیه شیوع بیشتری دارد (جدول ۲). شکایت شایع بیماران وجود اختلال هنگام بلع و درد هنگام بلعیدن بود (جدول ۳).

از نظر محل جسم خارجی، اجسام خارجی گیر نموده در سینوس پریفورم ۴۰ مسورد (۱۹٬۰۴٪) و ناحسه زیسر عضله کریکوفارنژ ۱۳۷ مسورد (۱۳۵٪)، در تنگی دوم مری در محاذات قسوس آئورت و برونش اصلی چپ ۱۳ مورد (۱۶٪) و در تنگی سوم مری یعنی اسفنکتر تحتانی مری حدود ۸ مورد (۱۳٪) بوده است. بنابراین شایعترین محل جسم خارجی زیسر عضله کریکوفارنژ میباشد. سینوس پریفورم در درجه بعدی قرار دارد. بررسی مقایسهای بسر حسب نوع و محل جسم خارجی نشان بسر حسب نوع و محل جسم خارجی نشان میدهد که از ۷۱ مورد استخوان مرغ ۱۵ مورد (۱۷٪) در سینوس پریفورم و ۵۰ مورد (۱۲٪) در زیر عضله کریکوفارنژ قرار داشته و بقیه انواع استخوان نیز بیشترین مورد شان در ابتدای مری است.

پس در کل بیشترین محل درگیری انواع استخوان در زیر عضله کریکوفارنـ میباشد. در کل بین نوع جسم خارجی و محل گیر افتادن ارتباط آماری معنی دار به دست نیامد (p=0.00) (جدول). در مورد علت بلع جسم خارجی از 1.00 مورد بیمار 0 نفر (1.00) به علت وجود به علت وجود تنگی پاتولوژیک و 1.00 نفو پلاسم مری دچار بلع جسم خارجی شده بودند و در بقیه عامل زمینه ای یافت نشد.

اقدامات تشخیصی و درمانی به کار برده شده در مورد جسم خارجی مری عبارتند از درخواست رادیوگرافی رخ و نیم رخ گردن، بلع باریم، ازوفاگوسکوپی، توراکوتومی. از ۲۱۰ بیمار حدود ۱۹۱ مورد(۹۰/۹٪) گرافی انجام و ۱۹ مورد(۹/۹۰٪) مستقیما درت اندوسکوپی قرار گرفتند. از این تعداد حدود ۱۹۷ مورد (۵٪۷۷٪) گرافی مثبت و ۲۴ مورد (۱۱/۴٪) نتیجه منفی داشته که در بیمارانی که گرافی منفی داشتند در ۱۸ مورد جسم خارجی در آندوسکوپی یافت شد. در ۳۷ مورد(۹/۷٪) از بیماران که بلع باریم انجام گرفت در ۲۰ مورد(۱۵٪۵٪) نتیجه بررسی بلع باریم مثبت و در ۱۷ مورد (۴۵/۹٪) نتیجه منفی بوده است. از بین افرادی که نتیجه بلع باریم مثبت داشته و تحت اندوسکوپی قرار گرفتند در بوده است. از کیل ۱۲ بیماری که تحت ازوفاگوسکوپی قرار گرفتند در بوده است. از کل ۲۰ ۲ بیماری که تحت ازوفاگوسکوپی قرار گرفتند در گروفتند در ۱۲ بیماری که تحت ازوفاگوسکوپی قرار گرفتند در گروفتند ۱۹۸ بیمار (۱۲٪۹٪) ازوفاگوسکوپی مثبت داشته و در ۱۲ گروفتند ۱۹۸ بیمار (۱۲٪۹٪) ازوفاگوسکوپی مثبت داشته و در ۱۲ مورد (۱۲٪۷٪) بسیمار شد.

از نظر ارجاع بیماران ۱۹۲ نفر (۹۱/۴٪) از اورژانس و ۱۶ مورد (۷/۶٪) از طرف پزشکان متخصص و دو مورد (۷/۶٪) از طرف پزشکان عمومی ارجاع داده شده بودند. در مورد عوارض بلع جسم خارجی دو مورد (۷/۶٪) به علت تاخیر در مراجعه دچار آبسه و مدیاستینیت شده و ۳ مورد هم (۱/۱٪) در اثر عوارض، ازوفاگوسکوپی دچار آسیب عروقی و پنوموتوراکس شده بودند که جمعا ۵ مورد (۲/۳٪) تحت توراکوتومی قرار گرفتند. در مطالعه ما بیش از ۹۰٪ بیماران در همان اولین برخورد با پزشک در اورژانس پذیرش شدند و در حدود ۱۰٪ بقیه که جسم خارجی کشف نشده، در عرض یک هفته یا بیشستر مراجعه کردند

جدول ١: توزيع فراواني جسم خارجي حلق و مرى بر حسب سن و جنس

جمع		زن جمع		مرد		جنس	
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	سن	
۹/۴	۲.	4/7	٩	۵/۲	11	119	
18/1	44	V/\$	18	٨/۵	١٨	779	
71/	40	٩/۵	۲.	11/9	40	٣٠_٣٩	
۱۷/۵	***	1./4	77	V/ 1	۱۵	449	
7./4	44	١.	71	1./4	77	۵۰-۵۹	
۹/۵	۲.	٣/٨	٨	۵/V	17	۶۰-۶۹	
۵/۲	11	1/9	*	٣/٣	٧	V•-V9	
7.1 • •	۲۱۰	'/. ۴ V/۶	١	%\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\	11.	جمع	

حسب نوع	مری بر	حلق و	خارجي	فراواني جسم	۲: توزیع	جدول
() .	J. U J.	, ,	٠.,	1	()	

	<u> </u>		
نوع	تعداد	درصد	
استخوان ماهي	٩	4/7	
استخوان مرغ	V1	*** / \	
استخوان گوشت	۵۵	78/1	
هسته ميوهها	۵	۲/۳	
سيم،كليد،تسبيح، سوزن، پلاستيک	١٣	۶/۱	
دندان مصنوعي	٩	4/4	
سکه	٩	4/4	
لقمه غذا	۲۵	11/9	
زالو	۲	•/9	

جدول ۳: توزیع فراوانی شکایات بیماران با جسم خارجی حلق و مری

نوع	تعداد	درصد
دیسفاژی	16.	V9/1
ادينوفاژي	144	۶۸/•۹
احساس جسم خارجي گلو	4.	19/04
سيالوره	٢	•/٩
استفراغ	30	18/8
درد سینه رترواسترنال	-	_
تندرنس در لمس گردن	79	17/4
ديسترس تنفسي	79	14/7
سيانوز	11	۸/۵
آمفیزم زیر جلدی گردن	1	•/4

جدول ۴: جسم خارجی حلق و مری بر حسب نوع و محل (درصد)

	نوع						
زالو	لقمه غذا	سکه	دندان مصنوعي	سيم و كليد و سوزن	هسته ميوهها	استخوان	<u>م</u> حل
•/٩	1/4	-	1/4	•/9	•/٩	177/7	سينوس پريفورم
_	V/1	۲/۸	1/9	Y/V	1/9	49/9	ابتدای مری
-	1/9	•/9	•/9	_	_	۲/۳	وسط مری
-	1/4	•/4	_	-	-	1/A	دیستال مری

ىحث

مطالعه ما بر اساس مدارک پزشکی موجود در بایگانی بیمارستان انجام شده، این پروندهها بدون راهنمای مشخص در نحوه ثبت مشکلات بالینی بیمار فراهم و ممکن است گاها متغیرها و اطلاعات ضروری از نظر محقق را در برنداشته باشند. در مطالعه ما که بچهها را شامل نبوده حداکثر موارد جسم خارجی با ۲۱/۴٪ در دهه ششم و سپس ۱۷/۵٪ در دهه پنجم قرار داشتند. بنابراین وقوع جسم خارجی در دهههای دهه پنجم و ششم بیشتر است که علت وقوع بیشتر جسم خارجی در افراد مسن به علت دندان مصنوعی و عدم درک وجود استخوان و سایر مواد می باشد. در مطالعه ای توسط Castellon و محاران در بالغین انجام شده بالاترین شیوع جسم خارجی نیز در هه محاران در بالغین انجام شده بالاترین شیوع جسم خارجی نیز در هه چهارم و پنجم بوده است (۴).

یک مطالعه که توسط Athanassiadi و همکاران بر روی ۴۰۰ بیمار طی ۳۶ سال از سال ۱۹۶۲ الی ۱۹۹۸ انجام گرفته نشان می دهد که وقوع جسم خارجی مری در بزرگسالان در هر ۲ جنس تقریبا یکسان است. ۲۰۲ مورد(۵۰٪) را جنس مذکر و ۱۹۸ مورد (۴۹٪) جنس مونث تشکیل داده که در محدوده سنی از ۵۹–۱/۵ سالگی قرار داشتند. شایعترین شکایت بیماران وجود دیسفاژی و ادینوفاژی و بیشترین جسم خارجی به ترتیب استخوان، لقمه، سکه و سوزن بوده است. بیشترین محل گیر کردن جسم خارجی درمری گردنی ۷۵٪ بوده و محلهای دیگر از جمله مری توراسیک ۷۲٪ و انتهای مری ۱۷٪ در درجات بعدی قرار دادند که با اطلاعات به دست آمده از مطالعه ما تطبیق میکند(۵).

یک مطالعه دیگر گذشته نگر توسط Abdulaziz و همکاران بر روی جسم خارجی بلع شده در بیماران از سال ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۷ در طی ۳ سال روی ۲۶ بیمار انجام شده که محدوده سنی ۲ ساله تا ٧١ ساله بوده نسبت مذكر به مونث ١٤ به ١٢ يعني اختلاف چندانی بین زنان و مردان وجود ندارد. شایعترین جسم خارجی بلعیده شده استخوان ماهی ۷ مورد(۲۷٪) که در مقایسه با مطالعه ما مي توانيم اين تفاوت را به نوع رژيم غذائي منطقه مورد مطالعه ربط دهيم. شكايت شايع اين بيماران نيز همچون بيماران مورد مطالعه ما ادینوفاژی و دیسفاژی میباشد. دیسفاژی ۲۲مورد(۸۵٪)، ادینوفاژی ٢١ مـورد (٨١٪)، أمار انجام شده در اين مطالعه مي باشند. شايعترين محل تنگی که منجر به گیر کردن جسم خارجی میشوند زیر عضله کریکوفارنـ (۷۰٪) می باشد و محلهای دیگر تنگی قوس آئــورت و بــرونش چــپ ۲۰٪، ازوفاژ و کاردیال ۱۰٪ در درجات بعدی قرار دارند(۶). در مطالعه دیگر گذشته نگر که توسط Castellon و همكاران بر روى اجسام خارجى مرى در بالغين (۱۹۹۸–۱۹۹۷) انجام گرفت بیشترین شیوع درمردان ۳۱ تا ۵۰ ساله بود. دیسفاژی و تجمع بزاق در سینوس پریفورم شایعترین علایم بودند. شایع ترین جسم خارجی استخوان ماهی که در مقایسه با مطالعه ما باز می توان این تفاوت را به رژیم غذایی نسبت داد و لله فوقانسي مرى شايعترين مكان گير كردن جسم خارجي بود(۴). در مطالعـه دیگری که در بیمارستان خلیلی شیراز روی ۱۵۳ نفر به مدت ۱۸ ماه انجام شده شایعترین علامت دیسفازی(۹۲/۲ ٪) و شايعترين محل قرار گيري جسم خارجي ثلث فوقاني مري (۸/۲/۸ ٪) بوده است. شايعترين جسم خارجي استخوان (۴۱/۱۷ ٪) بوده که با مطالعه ما مطابقت دارد (۱۳). در مطالعات دیگر انجام شده در این زمینه نیز شایعترین جسم خارجی در بالغين استخوان و شايعترين محل جسم خارجي هم لل فوقاني مری بوده است (۱۲و ۱۱و ۱۰). بعضی از اجسام خارجی مانند سکه در ۷۰٪ موارد بدون علامت هستند. جسم خارجی بیشتر در محل تنگی های پاتولوژیک یا آناتومیک گیر می کند که بهترین روش تشخیصی هم ازوفاگوسکوبی است که با مطالب بدست آمده از مطالعـه Williams و همكاران در هندوستان نيز تطابق دارد(۷). در مطالعه ما بیش از ۹۰٪ بیماران در همان اولین برخورد با پزشک در اورژانس پذیرش و در حدود ۱۰٪ بقیه که جسم خارجی کشف نشده، در عرض ۱ هفته یا بیشتر مراجعه کردند. در مطالعه Abdulaziz و همكاران ۲۵ مورد(۹۶٪) بيماران با بلع جسم خارجی از اورژانس پذیرش و فقط ۱ مورد بصورت سرپائی با شکایت ادینوفاژی و دیسفاژی از ۳ روز قبل به دنبال خوردن جوجه کباب مراجعه کرده بود. در مقایسه دو مطالعه و نیز بر اساس منابع مربوط به کشورهای توسعه یافته این نتیجه حاصل می شود که مراجعه بیماران ما به پزشک در مقایسه با کشورهای توسعه يافته نسبتا بـا تاخير صورت مي گيرد كه اين، بازتاب سطح بالاي أموزش عمومي و همچنين أگاهي پزشكان و كاركنان بهداشتي سطوح مختلف ارجاع در مورد بلع جسم خارجی در کشورهای

توسعه یافته میباشد. برخی عوامل احتمالی دخیل در تاخیر در مراجعه در کشور ما عبارتند از : مشکلات اقلیمی منطقه، عدم اطلاع افراد در مورد بلع جسم خارجی و عدم آموزش عموم و کادر پزشکی در سطوح مختلف در لزوم مراجعه به موقع.

همچنین در تحقیق ما ۹۱/۴٪ بیماران به اورژانس مراجعه و ۷/۰٪ از طرف پزشکان متخصص و ۹/۰٪ از طرف پزشکان عمومی ارجاع داده شده بودند. با توجه به اینکه اکثر بیماران در وهله اول با توجه به دسترسی بیشتر به پزشکان عمومی، به آنها مراجعه می کنند درصد پایین ارجاع از طرف آنها در مقایسه با پزشکان متخصص می تواند مربوط به عدم آگاهی و آموزش پزشکان عمومی از بلع جسم خارجی و لزوم ارجاع آنها باشد که این پدیده آموزش بیشتر را ضروری می سازد.

به هر حال در بیمارانی که علائم انسداد آشکاری نداشته و یا بدون علامت بوده و دارای معاینه بالینی نرمال میباشند، بررسی رادیولوژیک بسیار کمک کننده خواهد بود(۸). به طور کلی شرح حال، معاینه بالینی و بررسی دقیق رادیوگرافی در تشخیص و درمان مفید هستند به طوریکه در مطالعه ما در ۷۹/۵٪ بیماران که بیا جسم خارجی مری پذیرش شدهاند بررسی رادیولوژیکی درخواست رادیوگرافی رخ و نیم رخ گردن) انجام شده نتیجه مثبت داشته که این درصد در مطالعه بیمارستان DAKAR و مطالعه دیگر ۹۱٪ بوده است(۶و۹). در مطالعه که گزارش مثبت رادیوگرافی ۷۳٪ و در مطالعه ماکاران که گزارش مثبت رادیوگرافی ۷۳٪ و در مطالعه مادر ۲۸ مورد که رادیوگرافی منفی داشته اند در ۱۸ نفر از آنان در ۲۴ مورد که رادیوگرافی منفی داشته اند در ۱۸ نفر از آنان در شیراز و مؤید این مطلب است که طبیعی بودن رادیوگرافی شده در شیراز و مؤید این مطلب است که طبیعی بودن رادیوگرافی شده در شیراز و مؤید این مطلب است که طبیعی بودن رادیوگرافی

در مطالعه توسط Athanassiadi و همكارانش بر روى ۴۰۰ بيمار طي ٣٤ سال حدود ٣٤٣ مورد(٨٥/٧) بيماران تحت ازوفاگوسکوپی قـرار گرفتند که در ۳ مورد از بیماران به علت غیر قابل درمان بودن با ازوفاگوسکوپ و یا ایجاد پرفوراسیون منجر به توراکوتومی و در ۵۷ مورد(۱۴/۳٪) بیماران هیچ اقدامی از جمله عمل جراحي و ازوفاگوسكوپي انجام نشده بود(۵). در مطالعه Abdulaziz و همکاران روی ۲۶ مورد بیمار تنها در ۱ مورد از بیماران که بیماری زمینهای کاهش حرکت مری، کم کاری هیپوفیز، هييوكالمي و عقب ماندگي ذهني داشت منجر به يرفوراسيون ثانويه بـه ازوفاگوسـکوپی و ایجاد مدیاستینیت و پلورال افیوژن شده بود (۶) و در مطالعه Zagajewska و همکاران از ۱۴۹۶ بیمار ۵۲ بیمار (۲/۰ ٪) بدنـبال ازوفاگوسـکوپی دچـار عوارض شدند(۱۱). نکته مهم این که درجوامع توسعه یافته عوارض اندوسکوپی کمتر است، به طوریکه در اروپا از بین ۴۰۰ مورد ۳ مورد و در مطالعه ما از ۲۱۰ نفر ۳ نفر تحت ازوفاگوتومی قرار گرفتند که این مسئله لزوم دقت بیشتر در اندوسکوپی و مهارت کافی متخصصین ما و بررسیهای کافی قبل از عمل را میطلبد.

نتيجهگيري

با توجه به اینکه بلع جسم خارجی یک مسئله اورژانسی است آمده از آسنایی پزشکان با آن و استفاده از همه اطلاعات بدست آمده از شسرح حال، معاینه بالینی و رادیوگرافی و عدم تکیه بر هرکدام از یافته ها به تنهایی برای تعیین برنامه درمانی صحیح و کلاسیک اساسی است. توجه به این نکته مهم است که عدم مشاهده جسم خارجی در بررسی رادیولوژیک وجود جسم خارجی را رد نمی کند. در این مطالعه برای ما ثابت شد که ازوفاگوسکوپ غیر قابل انعطاف یک روش سالمتر، آسانتر، تکنیک قابل اعتماد برای رفع جسم خارجی و مقرون به صرفه بوده و به پزشک اجازه دید مستقیم و قضاوت صحیح در رفع جسم خارجی و دید مستقیم مخاط مری بدون آسیب مخاطی را می دهد. اندوسکوپی باید توسط فرد با تجربه و ماهر انجام شود. اکثر پرفوراسیون مری به دنبال خارج نمودن جسم خارجی و یا بیماری زمینهای که مری را دنسبت به یر فوراسیون آسیب یذیب می سازد اتفاق می افتد. عمل

جراحی غیر قابل اجتناب در مواردی که امکان رفع جسم خارجی با ازوفاگوسکوپ وجود نداشته یا هنگام پرفوراسیون باید انجام و بهترین روش توراکوتومی است. گذشته از مشکلاتی که جسم خارجی بلعیده شده برای سلامت افراد سالم ایجاد می کند. این ریسک در مورد افراد با بیماری زمینه ای لوکالیزه مری یا سیستمیک چند برابر می شود. پس باید هر چه بیشتر افراد را در صورت مواجه با این چنین رویدادی در مراجعه هر چه سریعتر به محل ارائه خدمات درمانی تشویق و آموزش عموم و کادر پزشکی در سطوح مختلف در لزوم مراجعه به موقع را جدی تر گرفت باید به مردم یادآور شد که هنگام غذا خوردن با آرامش هر چه بیشتر مرده یادون وجود استرس و صحبت کردن غذا را میل کنند. افزایش بهدون و جمعه نسبت به خطرات بلع جسم خارجی و لزوم مراجعه بموقع به بیمارستان نقش مهمی در کاهش عوارض ناشی از بلع جسم خارجی دارد.

References

- Vollweiler JF, Vaezi MF.The esophagus. Cummings CW, Flint PW, Harker LA, Haughey BH, Richardson MA, Robbins KT, et al. Otolaryngology head and neck surgery. 4th ed. Philadelphia, Mosby, 2005; PP: 1835-1875.
- 2. Brady PG. Esophageal foreign bodies. *Gastrontal clin North Am.* 1991; **20**(4): 691-701
- 3. Michael M, Donald A, shumric K. *otolaryngology*. 3th ed. Philadelphia, WB saunders Company, 2005; pp: 2399-2414.
- 4. Castellon Ortega J, Hernandez Diaz A, Pila Perez R, Pila Pelaez R, pila pelaez M. Foreign bodies in the esophagus of adults. *Acta Otorrino laringol Esp.* 2000; **51**(6): 511-4.
- 5. Athanassiadi K, Gerasounis M, Metaxas E, kalantzi N. Management of esophageal foreign bodies a retrospective review of 400 Cases. *Eur J Cardiothorac surg.* 2002; **21**(4): 653-656.
- 6. Abdulaziz AA, Almomen A. Foreign bodies of the esophagus a two year prospective study KFHU. Available on line from http www. Kfshrc. 2000; **202**: 99- 185
- 7. Williams EW, chambers D, Ashman H, Johnson J, singh p, Mcdonald AH, et al. Esophageal foreign

- bodies at the university hospital of the west Indies. *The west Indian medical journal*. 2005; **54**(1): 47-50.
- 8. Diouf R, Miloundia J, Ngono J, Tall A, Ndiage M, Dionf E, et al. Esophageal foreign bodies at the university hospital in Dakar. *Dakar med.* 2002; **47**(2): 134-137.
- 9. Kumar M, Joseph G, kumar S, clayton M. Fish bone as a foreign body. *J laryngol otol*. 2003; **117**(7): 568-569.
- Benito Navarro JR, del Cuvillo Bernal A, Porras Alonso E. Esophageal foreign bodies. Our ten years of experience. *Acta otorrinolaringol Esp.* 2003; 54(4): 281-5.
- 11. Kruz zagajewska A, Szmeja Z, wojtowicz J, Wierzbicka M, Piathkowski K. Foreign bodies in the esophagus. *Otolargngol Pol.* 1999; **53**(3): 283–8.
- 12. Morales Angulo C, Rodrigu A, Gomez Castellano R, Rama J. Foreign bodies in the esophagus. *Acta Otorrinolaringol Esp.* 1998; **49**(8): 644 6.
- ۱۳. هاشمی ب، گندمی ب، حسام زاده ل، یررسی شیوع و عوارض ناشی از بلع اجسام خارجی در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان خلیلی شیراز. ارمغان دانش فصلنامه علمی دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، ۱۳۸۲، سال هشتم، شماره ۳۲، صص ۴۱ تا ۴۸